

[Krag.]

Ejendom mod blot at henlægge Provenuet deraf til Kapitalformuen, var der rigtignok aabnet en smuk Adgang for en Kommunalbestyrelse, der af en eller anden Grund mente det nødvendigt at faa et Driftsunderskud dækket ved Ejendomssalg, til at gøre dette.

Jeg tror ikke, det gaar an at handle paa den Maade, som der her var krævet fra Købstadforeningens Repræsentanters Side.

Den nugældende Lov indeholder jo Bestemmelser om, at Kommunalbestyrelserne er berettiget til at optage midlertidige Laan, naar de ikke er af større Beløb, end at de kan tilbagebetales af det følgende Aars Indtægt. Det er en Bestemmelse, som er meget uheldig, og som har gjort Grænsen mellem Kommunalbestyrelsens og Indenrigsministeriets Beføjelse meget mere udvisket, end heldigt er.

Derfor havde jeg i det Lovforslag, jeg fremsatte for den høje Rigsdag i næstforrige Samling, stillet Forslag om, at disse midlertidige Laan, der kunde optages uden Ministeriets Samtykke, ikke maatte overstige et vist Beløb pr. Indbygger, jeg tror 25 Kr. Om Beløbets Størrelse kan man naturligvis diskutere, men en blank Optagelse af midlertidige Laan under Hensyn til, at man forventer at kunne afbetale dem gennem næste Regnskabsaars Indkomster, er efter min Mening meget uheldigt. Nu ser jeg nok, at den højtærede Indenrigsminister derom i Bemærkningerne til sit Lovforslag siger, at Ministeriet bør være underrettet om, hvad Kommunalbestyrelserne i saa Henseende foretager sig. Derfor kræver den højtærede Minister, at der skal ske Indberetning til Ministeriet, naar et saadant midlertidigt Laan er optaget.

Jeg finder dog ikke dette tilstrækkeligt; thi det at være vidende er ikke det samme som at have Indflydelse. Og det er nødvendigt, at Ministeriet paa dette Punkt har Indflydelse, hvis Bestemmelsen om Til-ladelsen til Optagelse af faste Laan, overhovedet skal have nogen Betydning. Jeg har nemlig set mere end eet Eksempel i Fortiden paa — og der kan ogsaa komme Eksempler i Fremtiden derpaa, hvis man ikke her foretager nogen Foranstaltning —, at Kommunalbestyrelsen har optaget saa store midlertidige Laan, at det var ganske udelukket, at de kunde dækkes af Indtægterne i det følgende Aar, hvoraf Konsekvensen nødvendigvis maatte blive Optagelse af faste Laan. Indenrigsministeren havde alt-saa i saadanne Tilfælde overhovedet ikke nogen som helst Indflydelse. Der var ikke andet at gøre end at sige ja.

Sagen er nemlig den, at denne Bestem-

melse om, at man ikke maa laane mere eller stifte Laan paa længere Tid end, at de kan afbetales af det følgende Aars Indtægt, er en Bestemmelse af en overordentlig vag Karakter. Grænsen mellem det tilladte og ikke tilladte er her saa udvisket, at den intet betyder. Byraad, som har ment at have holdt sig indenfor det tilladelige, kan altid, naar det viser sig, at man er kommet udenfor, henvisse til bristede Forudsætninger, Forhold, som man ikke havde regnet med, og hvori man heller ikke har nogen Skyld.

Jeg finder derfor ikke, at det er tilstrækkeligt, at den højtærede Minister sikrer sig at være vidende om Transaktioner af denne Art, som Kommunalbestyrelserne maatte foretage. Her maa efter min Mening sættes en nøjagtigere Grænse mellem Kommunalbestyrelsens og Indenrigsministerens Beføjelse. Men ogsaa paa dette Punkt er vi naturligvis villige til Forhandling med den højtærede Minister med det Formaal at naa et tilfredsstillende Resultat.

Min Grundopfattelse paa dette Punkt er ganske simpelt den, at Tilsynsreglerne, bør affattes saaledes, at de sikrer mod, at et Kommunestyre, som har et for let Sind, fører en By ud i en økonomisk Misère, under hvis Tryk Skatteyderne segner, og som sluttelig ogsaa kan medføre øgede Byrder for Landets Skatteydere i Almindelighed; for det har vi ogsaa her i Landet set mere end eet Eksempel paa. Men vi ønsker naturligvis fra vor Side paa ingen Maade at etablere for Centralstyret Adkomst til paa en saadan Maade at gribe ind i Købstadkommunernes Styrelse, at en ansvarsbevidst og forsvarlig Forvaltning uendigt besværes eller hemmes ved Indgreb fra Centralstyrets Side.

Nu ved jeg nok — det er blevet sagt ved tidligere Drøftelser af denne Sag —, at man henviser til, at hvis en Kommune ulykkeligvis har faaet et saadant Styre, kan det jo bremses derved, at man ved Valget sætter det fra Bestillingen. Men for det første kan Skaden være sket, forinden Skatteyderne saaledes ved Valgene kan gribe ind; og for det andet, de, der virkelig betaler den væsentlige Del af Skatten i en Købstadkommune, har somme Tider en meget minimal Indflydelse.

Lad mig nævne en By som f. Eks. Nakskov. Her praktiseres Skatteligningen saaledes, at 10 pCt. af de skatteyndende Borgere betaler 70 pCt. af hele Byens personlige Kommunekat, og maaske kan det være paa lignende Maade andre Steder. Jeg tvivler slet ikke om, at mange